

Esztergomi Lapok.

SZERKESZTŐSÉG:

SZÉCHENYI-TÉR (SZERENCSES-FÉLE HÁZ),
HOVÁ A LAP SZELLEMI ÉS ANYAGI RÉSZÉT ILLETŐ KÖZLEMÉNYEK KÜLDENDŐK.
KÉZIRATOK NEM ADATNAK VISSZA.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP ES CSÜTÖRTÖKÖN.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:
Egész évre ————— 12 K.
Fél évre ————— 6 K.
Negyed évre ————— 3 K.
→ EGYES SZÁM ÁRA 12 FIL. ←

KIADÓHIVATAL:

SZÉCHENYI-TÉR (SZERENCSES-FÉLE HÁZ)
HOVÁ AZ ELŐFIZETÉSI PÉNZEK KÜLDENDŐK.
HIRDETÉSEK
ÉS NYILTTÉRI KÖZLEMÉNYEK A KIADÓHIVATALBAN
VETETNEK FEL

Öntöző csatornák.

A legutóbbi évek folyamán rájöttünk egy nagy és keserves igazságra. Magyarország már nem az a termékeny ország, amely azelőtt volt. S itt mindjárt kijelentjük, hogy nem a termőföld romlott, hanem a földművelés mesterségében nem haladtunk előre és ez az oka annak, hogy aránylag sokkal kevesebbet jövedelmez a magyar termőföld, mint a művelt nyugati államoké. Néhány mintagazdaság kivételével, a földművelés technikája dolgában még most is ott állunk, ahol harmincz és ötven előtt és e téren nem lehet előre haladni mindaddig, míg állam és társadalom kezét nem fognak, hogy a földet jobban istápolják és ezélszerűbben művelik.

Hátramaradásunk okait elsorolni, nem lehet a mi hivatásunk annál is inkább, mert erről a témáról könyveket kellene összeírni. It csak a magyarföld csekély termékenységének legfőbb okáról akarunk be-

szélni. Ez az ok: az öntöző csatornák hiánya.

Évszázados tapasztalat igazolja, hogy a termés csökkenését, vagy éppen a rossz termést a szárazság idézi elő nálunk. A tavaszi nyári időszak a mi országunkban rendkívül szeszélyes. Van esztendő, melyben megdől a kalász a sok esőtől, de még több az olyan esztendő, melyben eső hiánya miatt senyved el. Természetes tehát, hogy az, aki az eső hiányát ellensúlyozni tudja, az emberi számítás szerint jó termést biztosít magának.

Erre az ellensúlyozásra csak egy mód van: az öntöző csatorna. Folyókban és tavakban gazdag országunk szinte kínálkozik az öntöző csatornák létesítésére, sehol Európában ilyen célszerűen és olcsón nem lehet kiépíteni az öntöző csatorna hálózatát, mint éppen nálunk, ahol két kis folyó kivételével az összes vizek az egész országot végig futó Dunába ömlenek. Maga a természet teremtette már meg számunkra a csatornázási rendszert, nekünk csak ki kell

azt egészíteniünk. A Duna, a Tisza, a Maros, Kőrösök, a Vág, a Balaton, Fertő, a Mura, a Dráva és a Száva, az ő mellékfolyóikkal maguk is egy-egy csatornahálózatot alkotnak, melyek az egész ország földjét határolják. Ezt az óriási vízbőséget öntöző csatornákra kiaknázni olyan feladat, amelyet ha megoldunk, valósággá válik a frázis, hogy Magyarország Európa éléskamrája.

Ne mondják nekünk, hogy ninesen erre a célra pénz. Tíz milliók hevernek a kincstárban és daczára a kedvezőtlen gazdasági viszonyoknak, a külföld még mindig szivesen helyezi el tőkét Magyarországon, amikor állami kölcsönről van szó. Legeklátásabb jele ennek a konverzió. Az a magyar kormány, a mely öntöző csatornák építésére szükséges kölcsönre hirdetne aláírást, bizonyos, hogy a legrövidebb idő alatt már rendelkezniék a szükséges milliókkal. Bizonyos az is, hogy a szükséges milliók nagy részéért nem is kellene a külföldre mennünk, mert azokat megszerezhetjük ide-

Az „ESZTERGOMI LAPOK” tárczája.

ABLAKOD ALATT.

Nyisd föl violás ablakod
Hadd szálljon be hozzád lelkem;
S virágillatba öltözve
Hadd csókoljon, hadd öleljen!
Elzárt, fenyos menyországom!
Édes, fájó boldogságom.

Sejtet-e, hogy miért nézem
Oly hosszan mélyen alakod?
Mint nézi a „napraforgó”
Az öt vonás fenyos napot?
S ha jössz, remeg szívem lelkem!
Titkos erő ráz meg engem!

Sejtet-e, hogy mosolygásod,
A lelkemet általjárja?
S tekinteted mit reám vetsz.
Fájó szívem meggyógyítja!
S ha sejtjeném, hogy te engem viszont szeretsz:
Oda adnám az üdvösségem, a szívetemet!

Háborgó Balaton.

A Felvidéken.

(A bányavidéken át. — A magyar Semmeringen. — Kör-
mőcs szab. kir. főbányaváros. — Stubnya-fürdő)

Az Esztergomi Lapok számára írta: Sinka.

Ha az ember mindennapi munkájában ki-
fárad: menjen néhány hétre más vidékre. Más
tájék, más körülmények, más élet a testre és
szellemre egyaránt felüdítőleg hatnak.

Utam az idén ismét a Felvidékre vitt a
bányavidéken át.

A magyar Kalifornia, Bars, Hont és Zólyom vármegyékben terül el. Tölgy és fenyővel fedett bérceik között a legszebb tájékat találjuk, míg trachit-képződésű belsejük az aranyon és ezüstön kívül vas, ólom- és rézérczeket rejtenek.

Hét nagyobb város köszöni létét a nemes érczeknek: Bakabánya, Ujbánya, Selmeczbánya, Béalabánya, Kőrmőczbánya, Besztercebánya, és Libetbánya. De a „septemurbes” között legfellegőbb Selmecz és Kőrmőcz vetélkedtek egymás között az elsőségért; nem is az ő, hanem az uralkodók versenygése érdekes a „becses” városok alattvalói hűségéért.

Valóban a bányavárosok története e tekintetben figyelemre méltó. Nem volt század, hogy valamelyik uralkodó valami kiváltsággal szabadalommal, adománnyal fel ne ruházta volna őket. Mindmeggannyi szabad királyi város volt. Falaik között nem egyszer koronás fők időztek, sőt huzamosabb ideig is laktak. Mindenben kedveztek nekik.

Érthető ez, ha meggondoljuk, hogy a bányászat a koronának ezelőtt tekintélyes jövedelmi forrása volt. A nagyszámú bányatulajdonosok, kikből a városok polgársága állott a kamaránál voltak kötelesek beváltani a termelt aranyat és ezüstöt, természetesen a való értéken jóval alul. Hozzá magas urbúrát bányaadót is fizettek. Tehát mindenképen jó lábon kellett velük állani.

A bányatelepek körül keletkezett városok között mai nap is virágzóak: Besztercebánya, Selmeczbánya és Kőrmőczbánya, bár nem annyira a bányászat mint egyéb körülmények hatnak felvirágozásukra. Bakabánya, Ujbánya és Libetbánya már csak a régi dicsőséggel di-

csekedhetnek; Béalabánya pedig közigazgatásilag Selmeczhez csatoltatott.

A bányatársulatok is sorba buktak. 1616-ban Selmecz vidékén 256 bányatársulat volt, a mult század elején is még vagy 40-50; ma már csak a Geramb-féle magán társulat tartja fenn bányaműveit, még mindig haszonnal. A bányatársulatok nem bírtak megküzdeni a folyton előtörő talajviz nagy tömegével, mely bányáikat elfulasztotta. Kénytelenek voltak ezeket egyenként az adott előlegek fejében az államnak átengedni.

Maga a kincstár is csak óriási befektetések árán biztosíthatta hosszabb időre a bányászatot. Közel hat millió forint költséggel a II. József nevével elnevezett altárnát vágatta, mely a selmeczvidéki összes bányavizeket a messze Garamba vezeti le. A munkát 1782-ben kezdték és 1878-ban fejezték be. Hossza 16.583 méter, tehát hosszabb a szt. Gotthard-alagutnál. Garam-Berzenczénél a fővonalon Rutka féle folytatjuk utunkat.

Ez az út Turóc vármegye határáig valóban elragadó, a vonat egyre felfelé halad és a hegyek derekán, több száz méternyi magasságban kanyarog tova. Lenn a mélységben szebbnél szebb völgyek tünedeznek elő, apró falvaoskák; majd ismét egy-egy alagút eltakarja előlünk. Kőrmőczbányát háromszor látjuk mindig más és más oldalról. Majd rengeteg erdőségben halad vonatunk; ismét sziklák között vajt utakban nyugdúcsel, míg végre is két órhosszai változatos út után eléri a vizválasztót Jánoshegynél. Innen kezdve aztán saját terhe alatt iramodik lefelé.

Berzenczétől Jánoshegyig, ha merészség tekintetében nem is, de változatosságban versenyezhet az út Semmeringgel. Magasságban sincs nagy különbség. Semmering 835 méter a tenger színe felett, Jánoshegy pedig 768 méter.

bent is. A csatornázási vállalat olyan szelid és biztos vállalatnak ígérkezik, hogy a hazai tőke is szívesen keresne ott elhelyezést. A nagybirtokosok, a törvényhatóságok, a közép- és kisbirtokosok is bizonyára tőlük telhető erővel járulnának hozzá az egyetemleges, az ország minden sík vidékét átfutó csatornahálózat létesítéséhez. Mindebből következik, hogy az öntöző csatornahálózat kiépítése finanziaális nehézségekbe nem ütközik.

Magyarország termőföldje, ha azt öntöző csatornákkal látjuk el, termőképességében megduplázódna és így természetesen értékében is. S ez közállapotunknak olyan kedvező fordulatát jelenti, a milyent most még ábrándjainkban is alig tudunk elképzelni.

De más tekintetben is óriási hatása lenne az öntöző csatornák kiépítésének. A hatalmas közmunka, mely egyszerre kezdődne az ország minden részében, biztos és jó kenyeret adna azoknak a tízezreknek, akik most munka nélkül, kétségbeesett irigységgel nézik a vagyonosabb osztályt s akik a szocializmus tanainak behatása alatt elfordultak és elfordulnak a hazától. Munkája lenne minden dolgozó kéznek, a nemzetközies elveszítenek lábuk alatt a talajt s a társadalom terrorizálása megszűnne. Megszűnne a kivándorlás is, a magyar föld fiainak kenyeret tud majd adni s az embereknek nem lesz szüksége az oceánon túlra menni, az ismeretlen, küzködésteljes világba.

Milliók kerülnének ki a nép közé és ez hatalmasan fellendítené a kereskedelmi és ipari forgalmat is, s ez a fellendülés állandó is maradna, mert a csatornahálózat jobb anyagi viszonyokba juttatja a magyar gaz-

dát, aki aztán ennek megfelelően költené is.

Tehát minden irányban, a gazdasági élet minden terén csak javulást, föllendülést várhatnánk az öntöző csatornák létesítésétől. Nem kell más, csak okos és bátor kezdeményezés és meg lesz a nagy mű, mely Magyarország virulását beláthatatlan időkre biztosítja.

A főgimnázium ünnepe.

— XIII. Leó pápaságának 25-ik s a Pannonhalmi Sz. Benedekrend vissza állításának 100-ik fordulója alkalmából. —

Ünnepet hirdet a gimnáziumon lengő trikolór... Junius 11-ike van; az óra d. után 6 ot mutat. A város kihalt; csak a Széchenyi-téri gimnázium tája zajos a diszes fogatok robogásától, fehér ruhába öltözött leányok csevegésétől. A gimnázium fényes dísztermébe vezet az emberek útja. A terem pompás látványt nyújt; a fényesebbnél fényesebb hölgy-toilettek ezernyi szemképrátató szinképe a közepén; az első sorokban a püspöki és kanonoki bibor-talár öltik szemünkbe, megszokhatva egy-egy ünnepélyes „Ferencz József”-től; — lassanként a terem zsufolásig megtelik. Az arcok áhitattal csüngnek a pódiumon felállított Leó-képen, mely fehér-sárga draperiákkal van díszítve és délszaki növényekkel övezve. A pódium balsarkában felállított ének- és zene-kar a közönséggel egyetemben izgatottan várja az ünnep kezdetét. Egyszerre halk moraj zug a termen végig, majd minden ajk elesendül: *Boltizár József* püspök, érseki helynök lép be *Hollósi* Rupert igazgató oldalán teljes püspöki díszben. Csakhamar hatalmas éljen rezegetti meg a levegőt, melybe belevegyülnek *Mittmann* „Pápa-himnus”-ának fenséges akkordjai, melyet az ének- és zene-kar ad elő.

Mihelyt a lelkesedés hangja, mely ezen indítványt fogadja, elesendesül, a szónoki emel-

nok emléktárgyai is. Körmezőn született, atyja itt pizetárius volt. A levéltár is mintaszerű. Közgyűlési jegyzőkönyvei 1491-től kezdve megvannak.

A pénzverde régi épületében vagy 50—60 munkás dolgozik. Egy része a nemes érc kiválasztásával és vékony lemezzé való mángorlásával foglalkozik, más része a gőzerővel preszerűleg működő verőgépek mellett van. A sok fényes pénz látása egy kissé elkábitja a szemlélt.

Körmezőbánya az ország legnagyobb erdőbirtokosai sorába tartozik. Erdeje 17.855 kat. hold, mely a város, továbbá a kegyurasága alá tartozó kilencz más község határában terül el. Nagy része lúcz, jegenye-és erdei fenyőből áll. Kezelésével az erdőmester, egy főerdész és egy erdész vannak megbízva, nagyszámú segédszemélyzettel. A városnak ez erdőből évenként mintegy 60—70 ezer forint jövedelme van; — bányászatára azonban évenként mintegy 20 ezer forintot ráfizet.

Körmezőbányáé Stubnya — fürdő is Turóc-vármegyében. A várostól vonattal másfél órányira a fenyvesektől borított Tátra — hegység közelében fekszik.

Tágas tükörfürdőt hat 14 — 47 ° meleg forrás táplálja. Vize kénsavas magnesium és mésztartalmú. Külön közös fürdő-medencék vannak a fürdővendégek, külön a nép számára. A gyógyfürdőt évenként több százan keresik fel, kik közhvény, csúsz, hűdések és hasonló betegségekben szenvednek.

A kellő kényelemről gondoskodik van. A levegő tiszta, égálja enyhe, alpesi. A ki a közeli fenyvesekbe menni nem akar, ez a nagy, félórányi kiterjedésű, pompás parkban lehet üdülni.

Stubnya egy kis élelmesség mellett könyven versenytársa lehetne Trencsén-Toplicznek.

vényre lép *Kartaly* István VII. o. t. önképzőköri alelnök, és ünnepélyes, komoly hangon, mely a teremben olykor majd elveszett, vázolja a pápaság történetét, mely évszázados küzdelmeket követő diadalok hosszú sorozata; majd egy ügyes fordulattal rátér a sz. Benedekrendnek hazánkban teljesített fontos misiójára, melytől Magyarország egyik legerősebb oszlopává tette; méltányos volt ezért, hogy a rend szomorú ertörlését csakhamar teljes jogaiba való igtatása követte.

Pillanatokig tartó zajos tetszés fogadja a beszédet; s a közönség még ennek hatása alatt van, midőn a kitünően szervezett zenekar, melyet *Borovicska* A. zenetanár és *Schedl* Arnulf főgyimn. tanár vezetnek, s mely kiválóságában csak nyer *Varsányi* Román és *Vidóczy* Asztrik főgyimn. tanárok személyes közreműködése által, rázendít *Shubert* „Rosamunda”-jának egy felette kedves részletére. A tetszés, melylyel fogadják méltó hozzá. Rövid szünet után szenvedélyes, csengő hang tölti meg a termet: *Kuzmich* Gábor VI. o. t. szől *Mindszenty* lantjával „A szentek unokáihoz” olyan hévvel, közvetlenséggel, hogy miként a rengető taps bizonyítja, szavalása, nem méltatlan a költő nemes lantjához.

Egy duett következik; *Magurányi* Jenő VI. o. t. a zongoránál foglal helyet, míg *Várkonyi* Dezső III. o. t. hegedűjátékát mutatja be, s bár az utóbbi játékközben kénytelen hegedűjétől megválni, mégis összehangzással adják elő *Haessner* „Thüringiai románcz változatait” *Tánczos* Vendel VIII. o. t., agymnáziumnak hivatalos ódaköltője, egy „Párbeszéd”-et irt ez alkalomra melynek XIII. Leót dicsőítő részét *Hoffmann* A. V. o. t. míg a sz. Benedekrendet magasztaló másik felét *Harsányi* L. VI. o. t. adja elő. Az előadást követő tapsot egyformán érdemelték ki. A mi a magyar ember vérért oly pezsgésbe hozza, szívét oly édességgel tölti meg magyar népdalok méla, majd szilaj akkordjai, futamai hullámanak most a teremben szerte szét: a zenekar játszik. A szívek hurjai felvannak hangolva, ezt a hangulatot ragadja meg *Kovács* Gy. VII. o. t. hogy saját szerzeményű „Ünnepi ódá”-jával a legnagyobb hatást érje el *Mendelsohn* azt követő „Athália”-ja, melyet az ének- és zenekar ad elő, már a lelkesedés kitörése... S ebben a lelkesedésben lép fel az emelvényre a főgyimn. igazgatója, *Hollósi* Rupert, ki egy tudóshoz illő, szerény megjelenésével már eleve megnyeri magának és lelkes beszédének a szíveket. A sz. Benedekrend 1786-ban történt eltörlésének majd 1802-ben történt visszaállításának körülményeit ismerteti. Közbe-közbe sűrűn hangzik élénk helyeslés. „Mint a kis csermely a nagy folyam vizébe, úgy ömlik — úgy mond — a mi örömrünk az egész világ örömszivájába, mely hódolattal üdvözlí XIII. Leót pápaságának 25 éves jubileuma alkalmából *Ritkán* tapasztalható éljenzés és taps rengeti meg a gyimn. falait, s ebből nem csekély rész szól a szónak rokonszenves személyének. A lelkesedés hangján éneklí közönség, ifjuság egyaránt „Hol Sz. Péter” cz. pápa-himnust; — s miután *Boltizár* József áldását adja a jelenlévőkre, eloszlik a fényes közönség; a város, minden része felé robnak fényes fogatok, sietnek kipirult leányarcok, ám az Ég felé egyesülten száll egy hő ima: „... Tartsd meg Isten szent Atyánkat!...”

A lefolyt ünnep méltán sorakozik a gymn. eddigi ünnepélieihez, s ha a sikerült rendezésért valakinek elismerés jár, akkor talán nem csalódunk, ha azt *Bárdos* Remig dr. és *Schedl* Arnulf főgymnáziumi tanároknak czimezzük.

Meggyfalvy E.

HIREK.

Heti naptár:

JUNIUS.

- 15. Vasárnap Vid.
- 16. Hétfő Reg. Ferencz.
- 17. Kedd Peregrin.
- 18. Szerda Márkus.
- 19. Csütörtök Gyártás.
- 20. Péntek Szilvér.
- 21. Szombat Alajos.

— **Személyi hírek.** Horváth Béla főispán kedden városunkba érkezik és megtartja szokásos fogadónapját. — Egyházközségi Andrássy János kir. tanácsos alispán, ma kezdi meg 4 heti szabadságát, melyet különböző helyeken fog eltölteni. Sártalvai Héya Tivadar kir. tanácsos közéletünk buzgó harczosa hosszabb időre Lándorra, Komárommegyébe utazott. Vimmer Imre polgármester csütörtökön részt vett Budapesten a Budapest-Esztergom-almásfüzti vasút közgyűlésén.

— **Kiküldetés.** A földmívelésügyi miniszter értesítette a törvényhatóságot, hogy Liffa Aurél geológus a vármegye területén földtani kutatásokat fog végezni, a mely hirszerint összefüggésben áll a Nagy-Ölveden létesítendő artezi kut furásával.

— **Felelősség.** Matyasovszky Vilmos köz. és váltóügyvéd megfeleltette a törvényhatóságnak azt a határozatát, melylyel az „Esztergomi Közlöny“ című hivatalos lap részére 300 korona segélyt szavaztatott meg.

— **Helyszíni tárgyalás.** F. hó 16-án B. Szabó Mihály vármegyei főjegyző elnöklése alatt helyszíni tárgyalás fog tartatni, a Muzsla-Béla-libádi közlekedési ut költségeinek megállapítása iránt, Libád község-házánál.

— **Az Esztergom kir. városi iporos tanoncziskola** összes osztályaiban az ezévi évről vizsgák f. hó 16. án d. u. 5 órakor tartatnak meg. Kéretnek a tanügy barátai, hogy azt megjelölésükkel kitüntetni sziveskedjenek. Az igazgatóság.

— **Értesítés.** Az esztergomi kereskedelmi tanoncziskolában az évről vizsgálatok folyó hó 22. én vasárnap, délután 2—5 óráig fognak megtartatni, a melyekre az érdeklődőket szivesen látja az igazgatóság.

— **Dynamit szerencsétlenség.** A Magyar általános közbányászati társaság csütörtökön dynamitrobbanás következtében szerencsétlenség történt, a melynél egy bányamunkás súlyosan megsérült. Ugyanis Zajecz Ferencz és Palenik Imre bányamunkások éjjel 11 órakor az egyik aknában robbantásokat eszközöltek, mely időben ugyanis 2 robbantásnak kellett volna történnie a mely közül az egyik sikerült is, míg a másik nem explodált. Zajecz erre a bányatörvény ellenére az előirt 25 perczen belül akarta megtudni, hogy a gyutacs csakugyan kialudt-e vagy sem? Ebben a pillanatban a gyutacs meggyult és a robbanás ereje, Zajecz arcába szórta a széndarabokat és az arcán és szemén súlyosan megsérült. Zajeczot rögtön a kórházba vitték, a hol gyógykezelés alatt áll, s bal szemé világát a mint a vizsgálat megejtette — minden valószínűség szerint elveszti. Az esztergomi járásbíró részéről Körmendy vizsgálóbíró kiszállt Tokodra, a sérültet kihallgatta, a mely alkalommal kiderült, hogy a szerencsétlenséget Zajecz Ferencz saját vigyázatlansága okozta.

— **Adókövetés.** Az adókövetési bizottság legutolsó három napi működése, — a szombatit kivéve — minden tekintetben korrekt volt. Ugy a bizottság, mint a kincstári előadó alkalmazkodtak a polgárság fizetés teljesítési — jövedelem — képességéhez és ehhez képest emelte, vagy szálította az illetők adóját. Három esetben azonban ugy a bizottság mint a kincstári előadó túllépték azt a határt, a melynél az adókövetést eszközölni kellett volna, mert az egyik esetben — új bormérésről lévén szó — egy

előrenemlátható emelkedést vettek alapul, és már a felemelt adójavaslatot licitálták tul, és újra emelte a bizottság az előadó javaslata ellen 100 % -kal.

A másik esetben viszont a házbérfizetés után emelték fel az adót, nagyon neveltséges indokolással, a mely abból állott, hogy az egyik pékiparosnál, — a kinek rosszabbul megy az üzlete, ezt mindenki bizonyította — azonban nagyobb családja lévén nagyobb lakásra van szüksége és több házbért fizet, ennél fogva többel adóztatták meg, mint azt, a kinek jobb üzlete van, és kevesebb bért fizet. Kérdjük a t. bizottságtól, nem komikus eljárás az? Mert csak elég világos a dolog, hogy ebből mindenki azt következtesse, hogy rosszabb üzlettel bírván az illető, mint a másik és mégis több bért kénytelen fizetni, tehát a jövedelméből veszít, vagyis kevesebb a jövedelme, tehát kevesebb adó is róható rája. — **Waldvogel** esete is érdekes. Elismeri önmaga, — és ennek kifejezését is ad, — hogy dacára a kollégái által felállított sorrendnek, az ő üzlete miután Kovács temetkezési vállalkozó betegjavult. Kéri a bizottságot, hogy így döntsön. Azonban az asztalos üzlete nagyon rosszul megy, rosszabbul, mint a tavaly, tehát a jövedelme nem emelkedett, csak azt érte el, hogy az egyik üzletének a veszteségét, a másikon megközelítőleg fedezte, de a jövedelme azért nem emelkedett, sőt csekély visszaesés mutatkozik. És a bizottság dacára ennek, felemelte az adóját.

Legyünk tiszták. Ez volt az egyedüli ember egész Esztergomban, a ki nyíltan megmondta, hogy az ő egyik üzletének a jövedelme emelkedett, tehát ellensúlyozva áll a nyeresége, kéri ezt figyelembe venni! A bizottság ezt minden esetre respectálni tartozott volna, és méltányos kérését figyelembe vehette volna. A szombati tárgyalások már nem voltak mentek az elfogultságtól. Egyes orvosoknál szinte gyámnoki jóakarattal teljesítettek, míg pl. **Dankó** állatorvosnál egy — nem létező — 500 koronás mellékjövedelmet vettek adóalapul, csak azért, mert **Dankó** hivatalos kötelességéből kifolyólag, egy kartársát jár helyettesíteni. Ebből pedig jövedelme nincsen, csak fáradsága és vesződése. A legjobb akarattal sem lehet az ő elfoglaltsága mellett 200 korona mellékjövedelemnél többet előteremteni. Rossz alapon indulnak meg nagyon sokszor, és amit egyiknél veszítenek, a másikon akarják azt behozni. Ez méltánytalan!

Még egyet nem hagyhatunk szó nélkül.

A bizalmi férfiakat a város közönsége megbizta, ügyük védelmével, ezt semmi körülmények között szem elől téveszteni nem lenne szabad, és ők egyszerűen nem jelennek meg. Ezer és ezer ember érdekének a rájuk bízott védelmét lelkiismeretesebben teljesíthetnék, és ezt semmi körülmények között, meg a saját anyagi károsodásuk vagy vallási kötelességük gyakorlása által, sem lenne szabad veszélyeztetni. A papir és könyvkereskedők, valamint a nyomda tulajdonosokra kivetett megadóztatás sem áll elfogadható alapon. Csak nem gondolja a bizottság, meg a kincstári előadó ur, hogy **Táborné**-egy szegény asszonyt, kinek az üzlete nem ér többet néhány száz koronánál méltányos alapon adóztatták meg, és miután arányosítva történt a többiekre nézve a megállapítás, hogy ez helyesnek, méltányosnak fogadható el?? Kérünk egy kissé több méltányosságot, mert összerokkad a megadóztatás terhe alatt ez az amúgy is megterhelt polgárság.

— **A kaszárnya kintin új bérlője.** A helybeli kaszárnyában levő kintint **Kaufmann** Ferencz, a „Központi Kávéház“ tulajdonosa vette bérbé és a legmodernebb kényelemmel és a legfinyásabb izlésnek megfelelően rendezte azt be. Külön terem áll a tiszteknek, az altiszteknek és legénységnek a rendelkezésére.

— **Halálozások.** **Polgár** Emilné szül. Renner Irén f. hó 11. én házasságának második évében, a midőn egy újszülött csecsemőnek adott életet, elhunyt Czeglédén. Temetése f. hó 13-án ment végbe ugyanott nagy részvét mellett — **Staniék** J. zsefné szül. **Horváth** Etelka **Horváth** András polgártársunk leánya tegnap éjjel hosszas szenvedés után, házasságának, 3 ik évében elhunyt. Temetése ma délután 5 órakor lesz, atyja házából. Elhunytát férjén és atyján kívül, gyermeke és testvére

Reitter Alajosné, valamint kiterjedt rokonsága siratja.

— **Új vendéglős a Három Szerecsenben.** **Németh** Gábor volt hosszúsori vendéglős átvette a Budautczában lévő 3 Szerecsenhez címzett vendéglőt, s azt a háztulajdonossal egyetemben, teljesen újra, a modern igényeknek megfelelően berendezte. Addig is, maga a hivatalos megnyitás megtörténik, ez uton hívjuk fel a közönsége figyelmét, a 3 Szerecsenre, a hol kitűnő ételeket és italokat kaphat.

— **Megjutalmazott deákok.** A városi tanács tegnapi ülésben a gimnásiumi igazgató előterjesztésre **Muzslay Jenő** és **Brandveiner József** gimnásiumi tanulókat kiváló szorgalmukért a **Dorner** féle alapítvány kamataival jutalmazta meg.

— **Szegényház létesítése.** Mint már egyik régebbi számunkban megírtuk, a városi tanács elhatározta, hogy a régi kórházat szegényházzá alakíttatja át. A szegényügyi bizottság több ízben foglalkozott már az átalakítás kérdésével és legutóbbi ülésében az idevonatkozó terveket le is tárgyalta. A városi mérnök számítása szerint az átalakítás jelenleg 1200 koronába kerülne és a fokozottabb igényeknek megfelelő nagyobb építkezések tekintetében csak akkor fog a bizottság javaslatot tenni, ha azok költségére nézve fedezettel bír. Az alap ugyanis igen szegény és a nagyobb költségeket nem bírja és különösen a rendőrkapitány hathatós közbenjárásának köszönhető, hogy az esztergomi főkapitán multkor konzistoriumában 500 koronát szavazott meg a szegényház átalakítási költségére.

— **Nyári multság.** A katolikus legényegylet ma délután tartja meg a f. hó 8-án elmaradt nyári multságát Kovácspatakon. Az esetre, ha eső találna lenni, ugy a Kovácspataki kirándulás elmarad és a „Fürdő szálloda“ helyiségeiben tartatik meg a táncmultság. A város közönsége ismerve a kath. legényegylet hazafias működését, reméljük tömegesen fogja látogatásával megtisztelni az egyesületet, a multság anyagi sikerét biztosítva — az erkölcsi siker ugy is természetes — mert az egyesület a tiszta jövedelmet nemes emberbaráti célra fordítja. Belépti-díj 60 fillér. Csavargózós közlekedésről gondoskodva van.

— **Az esztergomi kereskedő ifjak önképző egyesülete** a könyvtár-alap javára 1902. évi június hó 22-én Kovácspatakon nyári multságot rendez. Belépő-díj: személyenkint 80 fillér. A csavargózós közlekedik: d. u. 1-30, 3, 4-30 és 6 órakor; este visszafelé 8-30, 10 és 12 órakor. Jegyek előre válthatók **Brutsy Gyula** üzletében. Felülfizetések a jelzett célra köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak.

— **Iparosaink a pozsonyi kiállításon.** Fel-tűnő csekély számban jelentkeztek eddig szőlészeti és piacészeti eszközöket, szerszámokat, anyagokat gyártó iparosaink a pozsonyi kiállításra. Ismeretes, hogy a szőlőtermelők számára szükséges ilyenemű gépek és anyagok tulnyomon részben eddig külföldről származtak, miért is kis- és nagyiparosainknak minden alkalmat ügyesen meg kellene ragadniok, hogy a magyar gazdaközönséggel versenyképes készítményeket megismertessék. Jobb alkalom ennél, mint egy előreláthatólag óriási látogatottságnak örvendő országos kiállítás hazánk egyik legjelentékenyebb borvidékén nem is képzelhető, és annak helyes kihasználása az illető iparosok egész jövőjére kihathat. A kiállítható készítmények száma légió, lehet az a szőlőkapától, karófürőtől, a ojtógéptől kezdve a szüretelő kosárig, kádtól kezdve a dugaszoló és kupaksimitóig mindenféle eszköz és gép; permetező, porozó, derítő, impregnáló stb. anyagok, karók, cement-oszlopok, kerítések, lugások, stb. stb. mind mind kiállíthatók és a kiállítóknak anyagi előnyöket helyeznek kilátásba. A bejelentések f. hó 30-ig küldhetők be dr. **Drucker Jenő** csoportbiztoshoz, (Budapest, Köztelek) aki bejelentő ivateket is kívánatra azonnal küld bárkinek aki hozzáfordul.

— **Esztergom népmozgalma.** A helybeli anyakönyvi hivatal kimutatása szerint a lefolyt hét (szombattól szombatig) népmozgalma a következő:

Születtek: Mihalik Ilona Erzsébet r. k. szücsmeister leánya, — Herka János r. k. földmives fia, — Tóth Borbála r. k. földm. leánya, — Prágai Agota r. k. városi helypénzszedő leánya, — Csepka Margit r. k. házi cseléd leánya (trvtelen), — Nyilas János r. k. csizmadiamester fia, — Jakál Margit r. k. csizmadiamester leánya. —

Kihirdetés végett jelentettek: Risz Dezső r. k. szobafestősegéd és Pecsénka Anna, Agnes r. k. Esztergom, Varga László r. k. máv. vonatmálházó Dorogh és Herbák Francziska r. k. Esztergom.

Házasságot kötöttek: Újvári János r. k. földm. Esztergom és Nickmann Anna r. k. Esztergom, — Szenczi Ignác r. k. napszámos és Bandor Erzsébet r. k. Esztergom, — Major József r. k. földm. és Balla Borbála r. k. Esztergom, — Szél János r. k. földm. és Mandár Julianna r. k. Esztergom, — Istvánfy Elemér, Miklós róm. kath. takarékpénztári könyvelő és Barta Ilona Mária r. k. Esztergom.

Meghaltak: Adorján István r. k. kisbirtokos 70 éves (agykór) — Kukuk Juli r. k. 34 éves hajadon cseléd (szivhűdés) — Losonczy Ferenczné szül. Laiszky Paulina r. k. 49 éves máv. vonatmálházó neje (tüdővész) — Kertész János róm. kath. földm. 66 éves (tüdővész) — Vidra Móricz r. k. 45 éves kertész (belsőbélzáródás) — Heinczinger József r. k. 12 hónapos, házi cseléd fia (gyermekaszály) — Szatmáry, Rozália r. k. 4 hónapos hegyőr leánya (görcsök), — Csillag János ev. ref. 27 éves nőtlen szabóság (tüdővész).

— **Csendőrkülnömtény Dorogon.** A m. kir. belügyminister a doroghi bányatelepen egy 3 főből álló csendőrkülnömtényt állított fel.

— **A nánai utonállás ügyében** tegnapelőtt pénteken délelőtt tartották meg a párkány-nánai országúton a helyszíni szemlét a komáromi kir. törvényszék kiküldöttei: *Kéry* Miklós törvényszéki bíró, *Eckensberger* Károly kir. ügyész, *Fáy* Adolf dr. törvényszéki orvossal. A vádlottat, *Német* József 17 éves párkányi suhanczot ez alkalmattal szuronyos börtönőr kísérte le Komáromból a helyszínére, hol védője, dr. *Weisz* Sándor ügyvéd is, ki minden nevezetesebb kriminalis ügyekben védőként szerepel, megjelent. Megidéztek az áldozatot *Molnár* János déjtári gazdát, kit a vádlott az ugynevezett siralom-völgyben kirabolt. A fiatal rablót szembesítették *Molnár* Jánossal, kinek sérüléseit a törvényszéki orvos gondosan megvizsgálta. A vádlott teljes beismerésben van és igen töredelmesen adta elő az eset részleteit a törvény embereinek, mindenre vonatkozás nélkül adta meg a felvilágosítást, amit csak kérdeztek. Közönséges, mindennapi arcú legény, aki nem adhatna érdekes anyagot a Lombroso-féle tanulmányokra. A kir. ügyész valószínűleg a btkv 349 §-ának 2. pontjába ütköző büntetés miatt fogja megbüntetését indítványozni.

— **A vetések állása.** A megye minden részéből vett értesítések alapján örömmel közöljük azt a hírt, hogy a gabonaművek a beállott esőzés folytán gyönyörűen fejlődnek és ha valami elemi csapás közbe nem jön, a gazdaközönségnek nagyon jó termésre van kilátása. Különösen a rozs és búzában észlelhető óriási fejlődés. Mindenesetre nagyon ráférne már a polgárságra, hogy végre annyi mostoha esztendő után, egy igazán jó aratása lenne.

x **Fényképészeti apparátus dilettánsok részére.** Mindazoknak, kik a fényképészet, ezen kellemes és mindenki által könnyen elsajátítható sport iránt érdeklődnek, figyelmét felhívjuk a már 1854. év óta fenálló A Moll cs. és kir. udv. száll. Bécs Tuchlauben 9. fényképészeti különlegességi cikkeik áruházára, s illusztrált árjegyzékének áttekintésére, mely kívánatra bérmentesen megküldetik. (a)

x **Bérmaajándékok** a legjutányosabb árban kaphatók: *Spick* Ferencz ékszerész-órás- és vésnőknél, Esztergomban Széchényi tér.

x **Jégbehűtött** kőbányai sör, jó és olcsó asztali borok, kitűnő kassai és prágai sonka, naponta friss bécsi virsli különféle sajt és húsneműek, friss töltésű ásványvizek kaphatók *Metz* sándor fűszer és csemegeáru üzletében Buda-utca 351.

x **Wilhelm Ferencz** úrnak gyógyszerész cs. és kir. udvari szállító. Neunkirchen Bécs mellett Alsó Ausztria. Az Ön antiarthritikus és anticheumatikus vértisztító teájának hatása minden *dicséreten felül áll.*

Már évek hosszú sora óta szenvedek rheumában és pedig oly súlyosan, hogy sokszor hetekig kell az ágyat őriznem a legborzasztóbb fájdalmak között; alvás- és étvágyra nem is gondolhattam, az enyhítő szerek u. m. tinkturák, mixturák keücsök, sófürdők és szappanok, enyhíték ugyan egy kevés időre fájdalmaim, de a egközelebbi időváltozásokkor régi szenvedéseim ismét visszatértek, még pedig nagyobb mértékben, úgy hogy erőm láthatólag fogyott.

Ekkor olvastam a *berlini napilapot*, mely az ön teáját ajánlotta s rögtön rendeltem három csomagot belőle, melynek elhasználása után már javulást éreztem, 1 1/2 év alatt az előirt időközben 5 ilyen rendelménnyel a gyógykezelést folytatva, ennek köszönhetem, hogy most már annyira egészségesnek érzem magam, hogy étvágyam visszatért, vagnak és erősnek érzem magam ugyannyira, hogy az ősz és télelő beálltával, dacára a szél- és rossz időjárásnak, a szabadban is tartózkodhattam, a nélkül, hogy *legkisebb fájdalmat* éreztem volna. Ezt igen tisztelt uram, csak Önnek köszönhetem.

Bár csak minden szenvedő bizalommal használná az Ön csodaerejű teáját, hogy gyógyulást és friss erőt nyerve, mint én, Önnek köszönettel tartoznék.

Köszönetteljes tisztelettel aláztos szolgálja
Menczel Frigyes.

mű., kék- és szép festő, Ad Gottlobb Fiedler utóda posztógyára, Opatowek, Kalisch mellett, Orosz Lengyelország „1899. év karácsony napján.” IV.

SZÉPIRODALMI CSARNOK.

A szoba-ur.

Az „Esztergomi Lapok” számára írta:

Göbel Béla.

I.

Későn este, kevéssel kapuzárás előtt lopta föl a kis matyóját a harmadik emeletre. Allandóan a házulsó lépcsőn járt, a hol a cselédek és hordárok szoktak. Észre sem vette senki, hogy ott van; csak élt csöndesen. A szomszédos lakók is csak a második hónapban vettek róla tudomást, s csak úgy beszéltek róla, hogy a „Grünék szobaur.”

És a Grünék szobaur korán reggel elment s későn este jött haza. Addig valahol a könyvtárakban melegegett, mert, mint a Grüné mondta, egész télen nem főzött semmit.

Mikor azután az idő egy kicsit megenyhült, a fák egy kissé megbokrosodtak; a szoba-ur is többet volt otthon. Kinyitotta az ablakját és többen látták, a mint az asztalnál szorgalmasan tanult. Soha senki nem jött hozzá, soha senkivel nem beszélt.

Ezt az egyhangú életet végre maga a szoba-ur is megunt. Beszélgetni akart valakivel. Erre a célra a viczeházamestert szemelte ki. Magát a házmeestert nem merte megszólítani,

mert úgy gondolta, hogy az albérlőknek csak a viczéhez van joguk.

A vice, bár csak félvállról felelgetett, a szobaurat mégis kielégítette. Boldog volt, mert beszélhetett valakivel bizalmasan. El is panaszkodott mindent. Nehéz az élet, sokat kell tanulni, még többet tanítani, másolni, hogy valahogyan megélhessen. S azután, ha hazajön, üres a fészek, senki sem fogadja, senki sem simogatja meg a munka izzadságától megcsapzott haját.

— Házasadójék meg a tekintetes úr — vélte a vice.

— Ahhoz pénz kell, meg állás, a mi nekem nincsen.

— Akkor szerezzen a tekintetes úr valami frajlát, a ki meg is simogatja, meg is csokolja és még csak sok pénzbe sem kerül.

— Hm. Könnyű azt mondani.

— Mondani is könnyű, de megtenni is. Itt van mindjárt a tekintetes úr szobaleánya a Róza. Tisztességes fehérszemű, bejár a szobájába, csak egy kicsit ügyesnek kell lenni. Pénzbe sem kerül legföllebb, ha minden vasárnap fizet neki egy nagy kávét habbal, — mo solyogott és söpörte tovább a folyosót.

II.

A szobaur gondolkozni kezdett. Igaza van a viczének. Az jó lesz. Lement az utcára, s bevásárolt a sarkon 20 krajczárért caffè ala crémet s vitte haza.

Róza, a kivel még soha sem beszélt, éppen az ő szobáját takarította.

Leült az asztalhoz és hogy valamivel megkezdje a társalgást, megkérdezte, hogy ugy-e ma vasárnap van!

— Persze persze és magának kimenője? Ugy-e?

— Lásza maga ma mulatni fog, én meg ülhetek itthon, mert nekem senkim sincsen, a kivel valahova menjek. Ha maga eljön velem, Róza, ugy csak jó volna.

— Aztán hova?

— Hát valahova ozsonnázni. A hova maga akar.

— A ligetbe?

— Ha azt akarja, oda. A leány vigyorgott és törülgetett tovább. A szobaur pedig odaadta a caffè ala crémet és megbeszéltek az indulási föltételeiket.

Délután a ligetben találkoztak. Megittak egy egy nagy kávét habbal, a leány háromszor ült a hajóhintán, azután szépen hazasétált.

A úton bekövetkezett a vallomás és mikor a leány igen nagy szerelmet ígért, a szobaur érzékenyen csókolt neki kezét. Még könnyek is gyűltek a szemébe.

Erre a viczének egész marék szivart adott és megveregette vállát:

— Jól van vicze bácsi. Okos ember maga.

A vice elégületlen mosolygott és a kalapját is megemelte.

A szobaur vidáman lüktetett föl a harmadik emeletre. A szomszéd szobaur ablaka nyitva volt és láthatta, a mint körmöl valamit. Török-sipkát és hálókabátot viselt; bizonyára verset írt szegény, mert mint mondják alanyi költő, a ki igen sok és igen szomorú verset szokott írni.

— Szegény poeta — szánakozott a szobaur és füttyűrészve ment a szobájába.

III.

A következő vasárnap megint a ligetbe készültek. A szobaurnak kellett előbb elindulni s a Rózát a villamosnál várni.

A mint az alanyi költő ablaka alatt elhaladt, benézett, hogy egy szánó pillantást vehessen s szerencsétlen trubadúr, a ki bizonyára most is Nóra hütlensége szülte keservét dalolja.

És az alanyi költő nem írt verset, hanem ott ült a karosszékekben töröksipkásan, hálókabátosan, ölében Rózával, a kit félóra mulva neki kellett volna a ligetben megkávésztatni.

A szobaur becsületos lelke egészen föllázadt. Hogy fogadhat egy leány neki szerelmet, mikor a más ölében jobban érzi magát? És hogy írhat valaki bánatos dalokat Nóráról, mikor minden lelkifurdalás nélkül ölelgeti Rózát?

Visszament a szobájába és bezárkózott.

Este csaknem sirva panaszkodott a viczének:
 — Nem maradhatok itt tovább. Pedig szerettem azt a kis szobát. Nem lehet. Holnap föl fogok mondani, mert tegnap poloskát találtam. A poloskát pedig nem tűrhetem.

Szerkesztői üzenetek.

G. I. (Bp.) Végre rákerülhet, a sor. Ne feledkezzék meg továbbra se rólunk. Kézcsók!
 K—s T—r (Bp.) Minden elfogyott. Csak még egy vers van, azon is mihamar tudának. Prózát kérünk.
 E. G. J. (Miskolc.) A ciklus elvégezett, de majd azért valahogy nyábeutjuk az ügyet. Legközelebb levélben bővebben.
 „Dembinszky utca:” „Szólal meg hát rubintos virágom!”

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: **GERENDAY JÓZSEF**
 Helyettes szerkesztő: **KAROSSA ÖDÖN.**

1902. V. II. 68/2. számhoz.

Árverési hirdetés.

Alulírott kir. bírósági végrehajtó ezennel közzé teszi, hogy az esztergomi kir. járásbíró 1902. évi V. II. 68. számú végzésével dr. Kirez Oszkár ügyvéd által képviselt Sebestyén Kálmán felperes részére Sáros István alperes ellen 21 kor. 72 fill. tőke és járuléka erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt és 990 koronára becsült ingóságokra az esztergomi kir. járásbíró fenti számú végzésével az árverés elrendeltetvén, annak a felülfoglaltatott követeléseire erejéig is, a mennyiben azok végrehajtási zálog jogot nyertek volna, alperes lakásán Pilis Maróthon leendő megtartására határidőül 1902. évi június hó 18. napjának d. u. 2. órája tüzetik ki, amikor a bíróság lefoglalt bútork, lovak, kocsik s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is elfogadtni.

Együttal felhivatnak mindazok, kik az árverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot — amennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik — hogy elsőbbségi igényeiket az árverés megkezdéséig alulírt kiküldött írásban vagy pedig szóval jelentsék be.

Kelt Esztergomban, 1902. évi június hó 3-ik napján.

Havas Vincze.
 kir. bír. végrehajtó.
 (Szent-Tamás, Káptalan-utca 3. szám.)

GERENDAY A. és FIA
 AKAD. SZOBRÁSZ. I.
 Siremlékműgyára.
 BUDAPESTEN.
 Mária-Valéria-utca 2. sz.
 Gyári udvar és műterem
 Kerepesi-ut 90. sz.
 Siremlékek 6 frttól felfelé.
 Rajzokkal díjmentesen
 szolgáltk.

Szliács-Aczélfürdő

(Felsőmagyarországon.)

Az egyedül ismert szénsavdús vasforrás. Legtöbb vasat tartalmazó ivóforrás belső használatra.

Szezon: május 15-től szeptember 30-ig.

Felülmulhatlan vérszegénység, sápkór, női bajok, hátgerinc- és idegbajok, bénulás ellen, átszenvedett betegség és erős munkásság után. Fürdőorvosok: Grünwald M. dr., Molnár J. dr., Stern J. dr. — Utazás Bécsből 9 óra, északról Oderbergen át, onnan 5 óra, délről Budapesten át, innen szintén 5 óra, Szliácsról falragaszok minden nagyobb vasuti állomáson vannak kifüggesztve. Kimerítő fényvilágosítást és prospektust utazás-lakás-árkedvezményről az elő- és utó-szezonban stb. ad

a fürdői gazgatóság Szliács (Zólyom megye).

„Védjegy.”

F E R E N C Z-

PÁLINKA (sós borszesz.)

Vértesszőlő-gyógyszerész-féle

használatban a leghatásosabb. Feltétlenül tisztasága következtében úgy külső mint belső használatra mindenképp legjobban alkalmas, különösen is a most annyira kedvelt gyúromódszerre (masszage). Kitűnő sikertel használata-
 tik köszvény, csusz, meghúlések ellen, bénulás, fázamoknál, gyuladás és kelésnél továbbá a fejbőr erősítésére valamint a száj tisztítására; helyileg gyomorgöres, rosszullet, fejtájas stb ellen, katonáknak, vadászoknak, turistáknak, levélhordóknak s általában sokat gyaloglóknak nélkülözhetetlen. — Valódi csak a mellékelt védjeggyel. Egy üveg 30 fill. 1 és 2 korona. Kapható a gyógyszerárakban, drogueriákban és fűszerkereskedésekben Esztergomban: Aczél Vilmos, Jedlicska Rezső, Krausz Samu, Leitgeb János, Metz Sándor, Paulovits Géza, Vörös József és Willy József uraknál, általában ott, hol plakátok a fenti védjeggyel láthatók, vala mint közvetlen

Vértesszőlő L. „Sas” gyógyszer-tárában
 Lugoson.

A Schicht-féle szappanok

Védjegy.

a legjobbak!

Védjegy.

FÜTULAJDONSÁGAI: Legnagyobb kiadósság, a fehérműnek legnagyobb mérvű kimélése, vakító fehérségű ruha, olcsó ár és hogy teljesen vegytiszták.

Kapható ESZTERGOMBAN a következő kereskedő uraknál:

Beer Samu, Brukner Albert, Jedlicska Rezső, Leitgeb János, Metz Sándor, Nagy Lajosné, Schultheisz Adolf, Vörös József, Willi József és Wunschbach Zsigmond.

Párkányban kapható: Binder Adolf, Frühauf Samu, Mautner József és Pauncz Sománál.

MOLL-SEIDLITZ POR

Csak akkor valódiak, ha mindegyik doboz Moll A. védjegyet és aláírását tünteti fel.

A Moll A.-féle Seidlitz-porok tartós gyógyhatása a legmakacsabb gyomor- és altestbántalmak, gyomorgöres, és gyomorhív, rögzött székrekedés, májbántalom, vértululás, aranyér és a legkülönbözőbb női betegségek ellen, e jeles házi-szernek évtizedek óta mindig nagyobb elterjedést szerzett. — Ára egy lepecsételt eredeti doboznak 2 kor.

Hamisítások törvényileg fenyegetnek.

MOLL-FÉLE FRANCIA BORSZESZ ÉS SÓ

Csak akkor valódi, ha mindegyik üveg Moll A. védjegyet tünteti fel és „A Moll“ feliratu ónozáttal van zárva. A Moll-féle francia borszesz és só nevezetesen mint fájdalomcsillapító bedörzsölési szer köszvény, csuz és a meghúlések egyéb következményeinél legismereteseb népszerű. — Egy ónozott eredeti üveg ára 1 kor. 90 fill.

Moll-féle gyermek szappan.

Legfinomabb, egészen új módszer szerint készített gyermek- és női szappan, a bőr gyökeres gondozására és ápolására úgy gyermekek mint felnőttek számára.

Egy darab ára 40 fillér. Öt darabé 1 korona 80 fillér

Minden darab gyermek-szappan Moll A.-féle védjeggyel van ellátva.

Fő-szétküldés:

Moll A. gyógyszerész, cs. és kir. udvar szállító által,
 Bécs, I. Tuhlauben 9.

Vidéki megrendelések naponta postautánvét mellett teljesíttetnek.

A raktárakban tessék határozottan MOLL A. aláírásával és védjeggyel ellátott készítményeket kérni
 E. L. 1902. 15/VI

